

SENTÈNCIA 99-33 DEL 11 DE NOVEMBRE DE 1999

CASS. INVALIDESA ACCIDENT DE TREBALL: Determinació del grau d'invalidesa.

Ponent: M.I. Sr. Bernard Plagnet

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. C. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 30 de juny de 1998, confirmant en alçada la decisió del 29 de maig de 1998, per la qual li fou atorgada una pensió d'invalidesa com a conseqüència d'un accident de treball d'un 20%.

2.- En la sentència de 6 d'abril de 1999, el Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda presentada pel Sr. C. i li ha reconegut el dret a l'atorgament d'una pensió d'invalidesa per accident laboral d'un 35% des de l'1 d'abril de 1998.

3.- En el recurs d'apel·lació de data 9 de juny de 1999, la CASS manifesta principalment que el grau d'invalidesa que s'ha d'atribuir al Sr. C. és del 20% (10% per la limitació de moviment al canell més un 10% per les manifestacions neurològiques d'aquesta limitació).

La CASS ha confirmat en el seu escrit de conclusions de data 26 de juliol de 1999 els arguments continguts en l'escrit d'apel·lació.

4.- En la seva contesta de data 30 de juny de 1999, el Sr. C. manifesta que el grau d'incapacitat s'ha avaluat correctament en un 35%, es a dir:

-un 10% per les manifestacions neurològiques de la mà dreta (adormiment, pèrdua de força);

-un 25% per la limitació en el moviment de flexió dorsal i de flexió ventral.

En efecte, els perits en cap cas afirmen que l'assegurat tingui el canell bloquejat cap amunt i cap avall al mateix temps sinó que el Sr. C. pateix una anquilosi a la flexo-extensió del canell, és a dir una limitació fins el 15% per

practicar els moviments de flexió dorsal (flexió de la mà cap a dalt) i una limitació fins un 30% per practicar els moviments de flexió ventral (flexió de la mà cap a baix). Ambdues limitacions són perfectament compatibles i mereixen ser valorades de manera independent per tal de fixar el grau d'IPP.

En el seu escrit de conclusions de data 21 de juliol de 1999, el Sr. C. confirma els seus arguments i afirma que “contràriament al que afirma la CASS, el meu principal no té el canell bloquejat en un posició sinó que tal i com ha advertit la prova pericial practicada, aquest pateix una limitació en els moviments de la mà cap a dalt i també cap a baix”.

El Sr. C. demana per tant la confirmació en tots els seus extrems de la sentència recorreguda.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El litigi versa sobre la determinació del grau d'invalidesa que s'ha de reconèixer al Sr. C. Per fixar-lo, el jutge ha de considerar els elements que resulten de la instrucció, és a dir, principalment, les conclusions dels perits mèdics i els arguments presentats per la CASS.

En aquest cas, els perits mèdics conclouen que hi ha un grau d'invalidesa del 35%. El Tribunal no està vinculat per aquestes conclusions, però convé de confrontar els arguments dels perits amb els elements exposats per la CASS.

La CASS es limita a indicar que “no es pot tenir el canell bloquejat en dues formes diferents”. Ara bé, l'afecció que pateix el Sr. C. no correspon exactament a la descripció de la CASS: es tracta, partint de la descripció presentada pels perits, “d'una limitació (pràcticament a la meitat) en el moviment de flexió dorsal del canell del costat dominant, d'una limitació (pràcticament a la meitat) en el moviment de flexió ventral del canell del costat dominant i d'un dolor a nivell del carp, amb manca de força en els moviments del carp i del polze”.

La CASS no aporta cap element de prova susceptible d'establir que el grau d'invalidesa seria del 20%.

En aquestes condicions, convé confirmar la sentència recorreguda.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix confirmar la sentència recorreguda i declarar que l'agent té dret a percebre una pensió d'invalidesa per accident laboral d'un 35% des de l'1 d'abril de 1998.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.